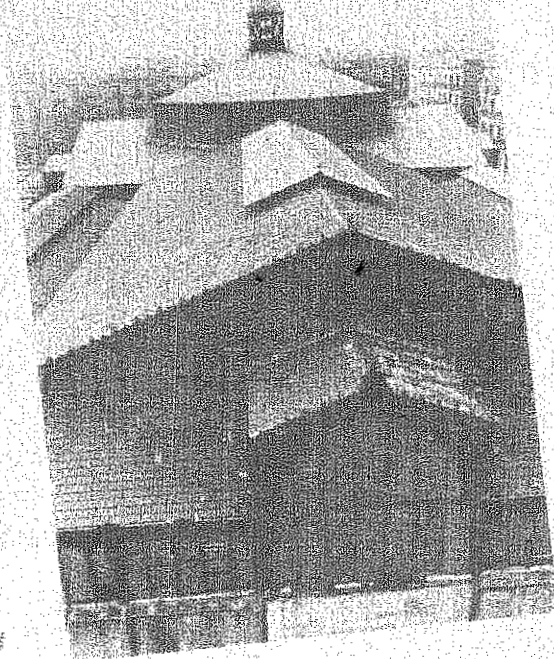

SALVEM CATALUNYA.

El clam popular i la lluita contra la destrucció del patrimoni natural i la contaminació del medi ambient a Catalunya. Josep M.ª Camarasa i Joan Senent-Josa.

Petit Avenc

Manifest de l'Assemblea de Catalunya
Salvem Catalunya per a la democràcia
(14 de setembre 1976)

Tot el poble de Catalunya sosté en aquesta conjuntura històrica decisiva una lluita més tenaç i decidida que mai per la conquesta de les llibertats polítiques i nacionals que li garanteixin l'accés al poder econòmic i polític.

Aquesta lluita per el retorn de la sobirania al poble és inseparable d'un combat per a salvar el patrimoni natural de Catalunya.

Entenem per patrimoni natural tots els béns necessaris per a la vida i per al benestar dels homes que es troben lliurement disponibles a la natura, llevat que determinats individus o determinats grups socials se'ls hagin apropiat per a llur benefici exclusiu o, si més no, preferent. Són, doncs, patrimoni natural: l'atmosfera, el sol, les aigües, els éssers vius i el substrat geològic sobre el qual aquests elements reposen amb tots els recursos que conté. En rigor cal incloure-hi també totes les fonts d'energia, fins i tot aquelles exteriors al nostre planeta.

La situació del patrimoni natural de Catalunya s'ha deteriorat tant en els últims anys, i les amenaces que pesen sobre ell són tan greus que és inajornable una àmplia mobilització popular que eviti que, en molts llocs, si no a tot el país, assoleixi nivells totalment irreversibles abans que unes institucions plenament catalanes i democràtiques puguin arbitrar mesures cara una gestió global i racional d'aquest patrimoni col·lectiu.

Només a tall d'exemple esmentarem algunes de les grans agressions que ha sofert el patrimoni natural de

Catalunya —i algunes altres que s'anuncien— en totes les quals s'ha suscitat una àmplia i decidida mobilització popular:

- l'abocador d'escombraries de Garraf
- les centrals nuclears de Vandellòs, d'Ascó i d'altres en projecte
- el projecte de desviació del curs inferior del Llobregat
- la contaminació dels nostres rius
- l'ambient industrial
- les condicions de treball dels obrers a determinades fàbriques
- el projecte de transvassament d'aigües del baix curs de l'Ebre a Barcelona
- el projecte de dessecació i posterior urbanització de la península dels Alfacs al delta de l'Ebre
- els projectes d'embassaments a Rialp i a la Ribera d'Ebre
- la implantació de la refinera de Tarragona en els sols més fèrtils del baix Francolí
- la contaminació atmosfèrica a molts barris de Barcelona i a d'altres ciutats i pobles de Catalunya
- la destrucció de les nostres platges com a conseqüència de la construcció de ports esportius
- l'aprovació extemporània i antidemocràtica de plans generals d'urbanisme municipals i comarcals
- la concepció de la xarxa de comunicacions que no fa més que accentuar el drenatge d'homes i de recursos de les comarques deprimides cap a les més desenvolupades.

Resumint, ens trobem amb un territori sense el més mínim intent de gestió global del patrimoni natural, on la prioritat donada a un determinat tipus de creixement industrial perpetua irreversiblement la preponderància de la ciutat sobre el camp, sense comptar amb els

interessos dels qui hi viuen i treballen, sense que existeixin les instàncies democràtiques que puguin assegurar el desenrotllament camperol; on qualsevol promotor immobiliari pot proposar-se fer qualsevol cosa en qualsevol lloc; on qualsevol fàbrica pot abocar amb plena impunitat a l'atmosfera o a les aigües més properes qualsevol subproducte dels seus processos; on els ajuntaments, sense consultar ningú, poden abocar escombraries en els llocs més inadequats; on les implantacions de centrals nuclears a rius i costes, no sols no troben cap dificultat, sinó que són afavorides pels poders públics.

Aquests poders públics, de caràcter antidemocràtic, donen suport als sectors econòmics directament responsables de la destrucció i contaminació del medi ambient a Catalunya. La contaminació, per exemple, no és el "mal necessari" del desenrotllament econòmic, sinó el fruit d'un determinat model d'industrialització que situa els interessos i els beneficis d'una minoria per damunt el benestar col·lectiu. No sorprèn, doncs, que siguin els sectors populars, els més directament afectats pel problema, els que hagin protagonitzat amplis moviments de protesta en els quals han assenyalat clarament els responsables. Com tampoc sorprèn que aquest sectors populars rebutgin compartir els sacrificis econòmics i socials que pretenen imposar-los els veritables responsables de la destrucció del patrimoni natural de Catalunya.

Delimitades les responsabilitats, l'acció col·lectiva de tot el poble de Catalunya per a la salvaguarda del seu territori ha de situar-se dins el marc de la lluita per la conquesta de les llibertats polítiques i nacionals. Només unes institucions plenament catalanes i democràtiques al servei dels interessos populars i que concebin el patrimoni natural com un bé col·lectiu, gestionat democràticament a tots els nivells, poden plantejar-se seriosament una política de defensa d'aquest enfront de les depredacions de què és objecte i de les agressions que rep. Men-

trestant, cal que en cada circumstància concreta en què una acció qualsevol pot determinar conseqüències irreversibles per a algun element del patrimoni natural de Catalunya la mobilització sigui immediata i el més àmplia possible. Només així salvarem Catalunya per a la democràcia, només així evitarem que en guanyar la democràcia ens trobem en un país totalment inhabitable.

L'Assemblea de Catalunya fa una crida a la mobilització popular a l'entorn dels grans problemes que afecten el medi ambient a Catalunya, principalment el de la contaminació de les aigües i de l'atmosfera, i la problemàtica de les centrals nuclears.

Cal que les Assemblees Democràtiques locals encapçalin aquestes mobilitzacions i organitzin actes públics per tal que aquesta campanya assoleixi el més ampli ressò i serveixi en aquests moments a la lluita decidida de tot el poble de Catalunya per a la conquesta de les llibertats polítiques i nacionals.

**Salvem Catalunya per a la democràcia
guanyem la democràcia per a salvar Catalunya**

**Manifest de la Federació
d'Associacions de Veïns de Barcelona
"Salvem Barcelona per la democràcia"**

No és cap novetat la situació extremadament greu en què es troba Barcelona i la seva comarca, conseqüència del creixement incontrolat, la manca d'una planificació global i l'actuació d'una administració representativa dels interessos especuladors.

Ja en els darrers anys de l'administració Porcioles s'aixecà un clam contra els excessos urbanístics, una denúncia de la corrupció dels nostres ajuntaments, sobretot a través de la premsa i les diferents associacions de veïns i entitats cíviques.

Es clar que la planificació urbanística i el govern de les ciutats per damunt d'una qüestió tècnica són fets eminentment polítics, i els darrers esdeveniments a la nostra comarca són alarmants: D'una banda el Pla Comarcal s'ha aprovat d'esquena als interessos de la majoria de veïns de la comarca, a través d'un procés antidemocràtic, deixant els afers ciutadans més immediats a mans de la iniciativa privada i d'una administració local corrupta, precisament els principals responsables de la situació. D'altra banda, l'alcalde Viola ha anunciat la redacció d'un projecte de nova Carta Municipal per part seva i de l'Ajuntament que presideix.

Encara que l'actual situació política del país fa preveure que tot això podrà aplicar-se en la seva totalitat, l'experiència ens diu que és difícil corregir les destrosses urbanístiques i del medi ambient, que sens dubte es produiran si no actuen a temps.

Es arribada l'hora que els afers ciutadans, l'urbanis-